VERORDENING (EEG) Nr. 1583/89 VAN DE COMMISSIE

van 7 juni 1989

betreffende de procedure ter bepaling van het gehalte aan vlees en vet van bepaalde produkten in de sector varkensvlees

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistieknomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief (1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1495/89 (2), inzonderheid op artikel 9,

Overwegende dat, ten einde de uniforme toepassing van de nomenclatuur onder andere in de sector varkensvlees, opgenomen in de bijlage bij Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie van 17 december 1987 tot vaststelling van de landbouwproduktennomenclatuur voor de uitvoerrestituties (3), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1311/89 (4), te waarborgen, bepalingen dienen te worden vastgesteld met het oog op de indeling van de produkten van de codes 1602 41 10 210, 1602 41 10 290, 1602 42 10 210 en 1602 42 10 290 van de restitutienomenclatuur;

Overwegende dat ter bepaling van het gewichtspercentage aan vlees en vet een procedure dient te worden vastgesteld;

Overwegende dat uit ondervinding is gebleken dat de in bijlage bij de onderhavige verordening opgenomen procedure de beste garanties biedt;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité nomenclatuur,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Het gewichtspercentage vlees en vet van de produkten van de codes 1602 41 10 210, 1602 41 10 290, 1602 42 10 210 en 1602 42 10 290 van de in de bijlage bij Verordening (EEG) nr. 3846/87 opgenomen nomenclatuur wordt volgens de in bijlage bij de onderhavige verordening opgenomen procedure bepaald.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de eenentwintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 7 juni 1989.

Voor de Commissie
Christiane SCRIVENER
Lid van de Commissie

(1) PB nr. L 256 van 7. 9. 1987, blz. 1.
(2) PB nr. L 148 van 1. 6. 1989, blz. 1.
(3) PB nr. L 366 van 24. 12. 1987, blz. 1.
(4) PB nr. L 131 van 13. 5. 1989, blz. 17.

BIJLAGE

ANALYSEPROCEDURE

Het gehalte aan vlees en vet wordt bepaald overeenkomstig de volgende procedure :

1. **Analysemethoden**

1.1. Voor de analyse dienen homogene en representatieve monsters van het vleesprodukt te worden gebruikt.

1.2. Er dient gebruik te worden gemaakt van de volgende analysemethoden :

1.2.1. stikstof : bepaling van het stikstofgehalte — Kjeldahl-methode ;

1.2.2. vocht : bepaling van het vochtgehalte van vlees en vleesprodukten — ISO 1442-1973 ;

1.2.3. vet : bepaling van het totale vetgehalte van vlees en vleesprodukten — extractie met petroleumether na hydrolyse met chloorwaterstofzuur ;

1.2.4. as : bepaling van het asgehalte van vlees en vleesprodukten — ISO 936-1978.

1.3. De voorschriften van de ISO-normen met betrekking tot de monsterneming behoeven niet als dwingend in de zin van deze verordening te worden beschouwd.

2. **Berekening van het gehalte aan vlees en vet**

$$\% \text{ ontvet vlees (Vo)} = \frac{NT - N_X}{f} \times 100$$

$$\% \text{ vlees en vet} = Vo + F$$

Hierin is :

NT = het bij de analyse gevonden totale stikstofgehalte, uitgedrukt in gewichtspercenten ;

N_X = de stikstof afkomstig van andere bestanddelen dan vlees, uitgedrukt in gewichtspercenten ;

f = het gemiddelde stikstofgehalte, uitgedrukt in gewichtspercenten, van het vlees dat het produkt bevat ; de waarde van deze factor bedraagt :

— 3,5 voor hammen en delen daarvan,

— 3,35 voor schouders en delen daarvan ;

F = de bij de analyse gevonden hoeveelheid vet die aan het produkt kan worden onttrokken, uitgedrukt in gewichtspercenten.

Het totale stikstofgehalte en het totale gehalte aan vet dat aan het produkt kan worden onttrokken, worden bepaald overeenkomstig de methoden vermeld onder 1.2.1 en 1.2.3. De bepaling van het vochtgehalte (1.2.2) en het asgehalte (1.2.4) maakt het mogelijk het gehalte aan andere bestanddelen bij benadering vast te stellen.

Om correcties aan te brengen voor de stikstof van andere bestanddelen dan vlees (factor N_X) dient de hoeveelheid van ieder stikstofhoudend bestanddeel van het produkt en het stikstofgehalte van dat bestanddeel bekend te zijn.

Het gemiddelde stikstofgehalte van enige andere bestanddelen dan vlees die in bereidingen kunnen voorkomen, is vermeld in onderstaande tabel :

Andere bestanddelen dan vlees	Stikstof (uitgedrukt in gewichtspercenten)
Caseïne	15,8
Natriumcaseïnaat	14,8
Soja-isolaat	14,5
Getextureerde soja	8,0
Sojameel	8,0
Mononatriumglutamaat (MSG)	8,3

Voor de herhaalbaarheid van de analyseprocedure wordt verwezen naar de hiervoor vermelde ISO-normen.

De gemiddelde uitkomst van ten minste twee bepalingen dient in aanmerking te worden genomen.